

sig, at økonomisk svage beboere også kan komme ind i alle almene afdelinger?

Jeg synes faktisk, vi mangler en interesse for de beboere, der bor i områderne i øjeblikket. Det er, som om interessen kun koncentrerer sig om at få andre beboere ind i disse bebyggelser.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, om ikke det, vi taler om her, når vi ser på regeringens udspil, simpelt hen bare er en flytten rundt med problemerne. Virkningen af de forslag, som regeringen har fremsat, er jo, at man skaber en ny ghettodannelse i andre dele af det almene byggeri. Man løser ikke de sociale problemer; man flytter bare de sociale problemer et andet sted hen. For hvad er den samlede virkning af de her forslag? Ja, den er, at der er nogle byggerier inden for det almene, hvor der er ghettodannelse i dag, og dér forsøger man så på at blokere adgangen til at få en lejlighed; men man giver ikke f.eks. flygtninge og indvandrere eller folk med sociale problemer andre muligheder for at få en lejlighed.

Det vil betyde, at den almene sektor så igen står alene tilbage med alle problemerne, og at der så bare vil være nogle andre afdelinger, formentlig nogle naboafdelinger til dem, som i dag har ghettodannelse, som så vil stå i den situation.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Den socialdemokratiske ordfører nævnte i sit indlæg, at der skal være plads til forskellighed, og jeg må jo sige, at dette forslag netop lægger op til forskellighed og forskelsbehandling. Anvisningsretten, er det jo nævnt i forslaget, kan for nogle kommuners vedkommende blive på 100 pct. til det almenyttige boligbyggeri. Det vil jo så betyde, at de danskere, der har været skrevet op i mange år, ikke har nogen mulighed for at komme i betragtning. Er det den forskellighed – og det kan jeg forstå det er – Socialdemokratiet ønsker der skal være på boligområdet?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan ikke lade være med at fundere over: Tænk, hvis det var så nemt! Tænk, hvis vi var i en situation, hvor vi kunne løse alle vores problemer i kraft af boligpolitikken! Det lyder lidt

sådan, når man hører de spørgsmål, der bliver stillet. Jeg indrømmer, at mange problemer kan vi løse, men vi kan ikke løse alle problemer. Og når jeg reagerer lidt på den måde, er det selvfølgelig også, fordi hr. Keld Albrechtsen siger: Jamen det løser ikke alle vores sociale problemer. Nej, men hverken vi i Socialdemokratiet og ej heller, tror jeg, regeringen tror på, at vi gennem boligområdet vil være i stand til at løse alle vores problemer.

Omvendt vil jeg godt sige: Vi har set, at man har haft gode erfaringer med den mulighed, der har været for at have en større fleksibilitet i forhold til nogle anvisningsregler. Det er den erfaring, jeg synes det er godt at gøre permanent, og jeg undrer mig, hvis ikke alle partier herinde skulle være enige i, at det har været rigtig gode erfaringer, der er høstet rundt i de forskellige kommuner. Ellers kan jeg i hvert anbefale, at man går ind hos de kommuner, der har haft forsøgsordningerne, og undersøger fra de enkelte ordføreres side, om ikke også de rent faktisk får det svar.

Jeg synes, det vil være urimeligt i forhold til det forslag fra SF, der kommer senere i dag, nr. B 91, at tage hul på diskussionen om de private og for den sags skyld andre, der skal medvirke. Jeg mener, jeg meget klart i min ordførertale understregede, at vi har en forventning om, at alle er parate til at medvirke, hvis vi skal have en ordentlig og god boligpolitik herhjemme.

Men jeg mener, at hvis vi kigger på de to forslag, der ligger her, så er der lagt op til en mulighed for, at kommunerne får nogle værktøjer – i øvrigt et ønske, der har ligget fra mange af kommunerne – og at de med dem i hånden vil få en mulighed for at lave nogle bedre løsningsmodeller.

Og jeg er nødt til at sige til hr. Knud Erik Hansen, som spørger, hvor de, der bor der, så skal bo henne, at der altså mig bekendt ikke står i det her forslag – men det kan være, vi ikke sidder med det samme forslag – at der er nogen af dem, der bor der i dag, der skal smides ud. Det vil sige, at man i forbindelse med fraflytning ikke nødvendigvis kun har en mulighed for at kigge på udlændinge og ikke nødvendigvis kun at kigge på unge, men også har en mulighed for i en kommune at lave en bedre spredning, en bedre boligplacering, som tilgodeser de enkelte mennesker, og det er vel egentlig det, vi også har som opgave som politikere herinde: at være med til at give mulighed